

Майдан вийшов з ідей В'ячеслава Чорновола

№ 08 (271) 2017 E-mail: chaspress@ukr.net

У Києві вшанували пам'ять Героя України, голови Народного Руху України В'ячеслава Чорновола

25 березня 1999 року був вбитий ворогами України один із локомотивів української Незалежності, лідер Народного Руху України В'ячеслав Чорновіл. Разом із Чорноволом загинув і черговий шанс для України стати суверенною державою, про яку так довго мріяли, за яку невтомно, жертвуючи собою, боролись в різний час і продовжують боротись мільйони українців.

У 18 річницю загибелі видатного державника одностудії та однопартійці разом із родичами Героя вшановують його невмирущу пам'ять.

Цього дня столичні рухівці, а також крайові організації у всіх областях відзначатимуть пам'ятними заходами вшанування пам'яті В.Чорновола.

Вранці на Бориспільській трасі, біля хреста В'ячеславу Чорноволу, на місці вбивства відбулася панахида та покладання квітів, у якій взяв участь народний депутат П.Кишкар.

Продовжили вшанування на Байковому кладовищі, на могилі Чорновола, де так само відслужили панахиду.

Далі учасники вирушили на вулицю Грушевського до пам'ятника В.Чорноволу на чолі з головою Народного Руху України Василем Куйбідою та його заступником - народним депутатом України В.Кривенком. Вшанувати пам'ять великого Українця прийшли - керівник апарату ЦП НРУ В.Косарчук, працівники апарату, рухівці, які знали В'ячеслава Максимовича і працювали з ним, кияни та ЗМІ.

Біля пам'ятника В'ячеславу Максимовичу голова РУХу Василь Куйбіда заявив, що "Чорновіл є борцем-майданівцем, учасни-

ком революції 2004 та 2013 років, на Революції Гідності Чорновіл був зі своїм народом".

"Ідея єдності для українського народу у всі часи була, мабуть, не менш важливою, ніж ідея державності. Зараз вона, здається, просто тяжіє над кожним із нас. Цьому сприяє не лише гіркий досвід попередніх поразок, а й нависла над Україною загроза ... утрати територіальної цілісності внаслідок зазіхань великодержавного сусіда за підтримки "п'ятої колонії" - третього розподілу України на сфери впливу мафіозних кланів із усіма трагічними наслідками", - так говорив рівно 20 років тому В.Чорновіл. IMG 20170325 104630

"Народний Рух України, як державотворча сила, був і є головною перешкодою для антиукраїнських промосковських сил. Тому вбивство лідера Народного Руху В'ячеслава Чорновола та послаблення політичних позицій Руху дало змогу ворогам Української держави через свої п'яті колонії вибудувати в Україні владу відверто ворожу до українського народу.

Майдан, який вийшов з ідей В'ячеслава Чорновола, перервав цей зловісний процес. Зовнішня інтервенція внесла зміни у наші пріоритети. Сьогодні кожен з нас

вибирає між національним і ненаціональним, між тим, чи бути відповідальним громадянином національної держави Україна, чи байдужим населенням іншої держави. Тому, відчуваючи відповідальність за наші сім'ї, родини, Україну перед живими, мертвими і ненародженими, перш за все маємо дати відповідь на питання, чи для нас Бог і Україна понад усе, бо завдяки їм ми є моральними людьми й українцями, а чи ми відмовляємося від українства і людяності, щоб стати безсловесними гвинтиками

в новій людиноненависницькій імперії. Вибравши для себе цінності, за які ми готові боротися, виберемо своє майбутнє.

Сьогодні Рух знову на передньому Чорноволівському краї боротьби за Незалежність", - заявив під час виступу лідер Народного Руху України В.Куйбіда. IMG 20170325 104736

Василь Степанович влучно резюмував сій виступ слова В.Чорновола: "Ми чули багато начебто патріотичних слів, але не стрічали справді державницьких дій. Краї-

читайте на сторінці 2 – 5

Олег Гринів: Генеза української нації

(Продовження. Початок у №4,5,6,7)

Окрім того, упродовж останніх трьох століть на наших землях посилювалося протистояння українського села і чужонаціонального міста, яке було змосковценим під Росією й спольщенним під Австрією. Ще гірше становище було на Закарпатті, де в містах панували мадари, а також на Буковині з німецьким, румунським і єврейським населенням як більшістю в містах.

Українська нація не мала повної соціальної структури. Майже сто п'ятдесят років, з часу ліквідації Запорізької Січі, наш народ був селянським. Як у Галичині, так і в Наддніпрянщині, не кажучи вже про Закарпаття й Буковину, інтелігенція залишалася слабкою і, в основному, денаціоналізованою. Лише наприкінці XIX ст. розпочалося повернення цієї інтелігенції до лона рідної нації. Український народ здобув у собі сили, щоб "навіть посеред найгірших обставин політичних, економічних і національних витворити собі нову, третю інтелігенцію" (Міхновський М. Самостійна Україна /Микола Міхновський //Вишкільний курс. Ч.1. Матеріали до історії розвитку суспільно-політичної думки в Україні XIX -XX ст.- Брюссель, Мюнхен, Лондон, Нью-Йорк, Торонто, 1975/76.-С.182).

читайте на сторінці 6

Дніпровські рухівці ініціювали антикорупційний круглий стіл

Нещодавно в офісі Дніпропетровської обласної організації Народного Руху України відбувся анонсований антикорупційний круглий стіл, участь у якому взяли адвокати, юристи, приватні підприємці, громадські активісти.

Дніпровські рухівці прозвітували про свою діяльність в рамках проекту "ОПГ-БТІ" та ознайомились з результатами дій інших громадських активістів. Дана зустріч заклала підвалини для координації спільних дій громади проти незаконної діяльності влади.

У ході зустрічі були сформульовані спільні цілі та зібрана необхідна інформація для створення робочої групи. Підготовлений перелік державних службовців, які перевищили свої повноваження для передачі справ у НАЗК.

Зібрана інформація про

утистки малого та середнього бізнесу для подальшої її оброблення та створення конкретного плану дій. Обговорене питання стосовно бездіяльності влади на ж/м "Діівка".

Проведена юридична консультація мешканців міста, за що Дніпропетровська обласна організація НРУ висловлює вдячність адвокату Дмитру Бутку та Сергію Тютюннику.

Дніпровські рухівці планують й надалі проводити круглі столи, тому запрошують до співпраці всіх небайдужих.

За більш детальною інформацією звертайтеся за телефонами +380961732537, +380567851490; e-mail: ruh.dnipro@gmail.com

Прес-служба НРУ

Одеський РУХ підтримав акцію АДК щодо незаконної забудови Старосінної площі

Одеська крайова організація Народного Руху України підтримала акцію "Антидискримінаційна конфедерація" (АДК) щодо незаконної забудови Старосінної площі, в ході якої грубо порушено норми безпеки дорожнього руху та не створено інфраструктуру для пересування маломобільних осіб, включаючи людей з обмеженими можливостями.

"Ми й надалі разом з АДК будемо добиватися від влади усунення усіх порушень, допущених на Старосінній площі, та створення інфраструктури доступності для кожного одесита.

Серед першочергових завдань - притягнути до відповідальності посадовців, які допустили порушення норм безпеки руху, що призвели до загибелі людей", - заявили одеські рухівці під час акції.

Прес-служба НРУ

Поповнилися лави житомирських рухівців

2 квітня 2017 року в м. Житомирі відбулось засідання Ради Житомирської обласної (крайової) організації Народного Руху України.

На порядку денному стояло питання щодо призначення дати конференції та встановлення норми представництва від районних та міських організацій НРУ.

З інформацією про діяльність Житомирського Руху в першому кварталі 2017 року виступив голова крайової організації Олег Лагнок. Він також розповів членам Ради про рішення Центрального Проводу Народного Руху України.

Рада ухвалила призначити на 30 квітня 2017 року конференцію Житомирської крайової організації НРУ. Доручено районним та міським організаціям Руху провести конференції та загальні збори до 29 квітня 2017 року включно та надати до Управи ЖОО НРУ копії

протоколів. У роботі зборів та конференцій візьмуть участь члени Проводу ЖОО НРУ.

Рада ЖОО НРУ обрала етичну комісію та Раду старійшин. За поданням голови ЖОО НРУ Рада призначила керівником Управи Олександра Королюка.

У справі побиття голови Малинської РО НРУ Ярослава Павлива прийнято звернення та надано право голові ЖОО НРУ одноосібно ухвалювати

рішення щодо захисту рухівців.

Рада Житомирського РУХу прийняла до лав НРУ сімох осіб.

Голова ЖОО НРУ О. Лагнок вручив партійний прапор з підписами керівників районних та міських організацій Руху батьку Артура Мельника, який знаходиться на реабілітації у госпіталі та побажав якнайшвидшого одужання герою-захиснику України.

Продукти та одяг від Руху - воїнам у Київському госпіталі

Рухівці продовжують підтримувати у Київському центральному військово-медицинському госпіталі поранених наших бійців, де вони проходять курс лікування.

Так, керівник апарату Центрального Проводу Народного Руху України Віктор Косарчук разом з радником голови НРУ Дмитром Олексійком відвідали наших хлопці у госпіталі, при-

вели їм продукти харчування та одяг.

Така допомога стала можливою завдяки активному сприянню благодійного фонду "Міжнародна ліга благодійників і меценатів", очільником якого є руховець Микола Іванов.

Прес-служба НРУ

Рух відроджується у Новгород-Сіверську

Нещодавно чернігівські рухівці скликали позачергові збори Новгород-Сіверської районної організації Народного Руху України.

Захід був проведений під головуванням керівника Чернігівської обласної організації Народного Руху України Миколи Черепи.

Рухівці на засіданні обговорили соціально-політичну та економічну ситуацію у державі та краї.

Прийняли низку важливих рішень і почали розбудову Новгород-Сіверської рухівської організації. Прес-служба НРУ

Василь Куйбіда: Лише правові та юридичні оцінки акції "Вісла" сприятимуть встановленню справедливості та взаємоповаги

Як відомо, 70 років тому польський комуністичний режим розпочав ганебну акцію з виселення українців, що проживали на своїх прабатьківських землях у Надсянні, Західній Бойківщині, Лемківщині та Холмщині, на німецькі території, які дісталися Польщі після завершення Другої світової війни. Ця акція одержала назву операція "Вісла". Формальним приводом для її здійснення була нібито необхідність ліквідації збройної діяльності Української повстанської армії на цих теренах. Насправді, у 1947 році УПА на теренах південно-східної Польщі вже не представляла жодної реальної загрози для існуючого тоталітарного режиму.

"Операція "Вісла" була здійснена брутално, насильницькими методами із залученням військових підрозділів без належних навіть тоді правових підстав тодішнього тоталітарного режиму, бо документи на її проведення були прийняті Політбюро Центрального комітету польської робітничої партії і так званою Президією ради міністрів - орга-

нами, які не були конституційно уповноважені, за тодішніми законами, проводити такі акції. Тому це була, по-перше, злочинна за своєю політичною і кінцевою метою акція, і, по-друге, вона була нелегальна з точки зору навіть тодішнього законодавства", - заявив голова Народного Руху України В.Куйбіда.

Акція "Вісла" була не просто етнічною чисткою чи депортацією. Вона супроводжувалася жорстокими репресивними заходами, одним з яких була відправка українців, підозрюваних у співпраці з повстанцями, до концтабору Явожно - колишньої філії нацистського концтабору Освенцім. Усього через нього пройшло 3936 українців, 162 з яких загинули від тортур, хвороб, голоду та антисанітарії. Лише протягом чотирьох місяців діяльності військового суду так званої оперативної групи "Вісла" у 1947 році було винесено понад 160 смертних вироків.

Народний Рух України настоює зволання вищого законодавчого органу Польщі з оцін-

кою названих подій, затінення та прив'язування їх на вимогу окремих польських середовищ до подій на Волині у 1943 році, що є надуманим з точки зору історичної правди, бо під час останніх гинули і невинні поляки, і невинні українці.

Лідер рухівці зазначив, що Народний Рух України закликає Сейм Республіки Польща дати політичну і юридичну оцінку операції "Вісла", засудити злочини комуністичного режиму своєї

держави під час її проведення, що полягали в етнічних чистках, вбивствах та депортаціях громадян української національності.

"Ми вважаємо, що лише об'єктивні правові та юридичні оцінки болючих для наших народів подій сприятимуть встановленню історичної справедливості, взаєморозуміння, взаємоповаги і добросусідства", - резюмував В.Куйбіда.

Прес-служба НРУ

Василь Куйбіда зустрівся з представниками Шведського міжнародного центру з місцевої демократії

Нещодавно голова Народного Руху України Василь Куйбіда

як президент Національної академії зустрівся із представника-

ми Шведського міжнародного центру з місцевої демократії (ICLD) - керівником напряму міжнародних навчальних програм Ларсом Льоф, менеджером із комунікацій Енн Шеффер Ліндер.

Під час робочої зустрічі обговорювалися напрями співпраці у програмах муніципального партнерства і міжнародних навчальних програмах Шведського міжнародного центру з місцевої демократії (ICLD).

Керівник напряму Міжнародних навчальних програм Ларс Льоф розповів про програ-

ми з місцевого розвитку, ефективного управління містом, децентралізації Шведського міжнародного центру з місцевої демократії, які спрямовані на надання органам місцевого самоврядування кращих практик в економічній, екологічній і соціальних сферах.

У свою чергу Василь Куйбіда підкреслив, що розвиток місцевого самоврядування залежить від активності громади та місцевих лідерів, які, до речі, активно розвивати яким впроваджує останнього року допомагає РУХ.

Віктор Кривенко привітав Роланда Франка з 85-річчям

Минулого літа до лав Народного Руху України приєднався внук відомого світоця української літератури І.Я.Франка - Роланд Франко - український учений-інженер, дипломат, громадський діяч.

Він відсвяткував своє 85-річчя, на якому побував народний депутат України, заступник голови Народного Руху України В.Кривенко.

"85 років Роланду Франку, відомому громадському діячу і онуку видатного Івана Франка. Саме завдяки його старання-

ми Британія передала Україні безкоштовно дослідницьку станцію у Антарктиді.

Сьогодні мав честь привітати його з цим святом. Подвійна приємність ситуації в тому, що пан Роланд вже майже рік як є рухівцем!

З кожним разом переконуюсь, що до наших лав приходять найкращі. Заснованим Міжнародним фондом ім. Івана Франка підтримує талановитих науковців, він щиро переживає та дбає за імідж України на світовій арені. Дякую

рухівцям, що зібрали 5000 грн, які я сьогодні передав до Фон-

ду", - заявив В.Кривенко.

Прес-служба НРУ

В Івано-Франківську рухівці вшанували пам'ять В'ячеслава Чорновола

В Івано-Франківську за участю представників духовенства, міської влади та громадськості відбулось поминальне віче з нагоди відзначення 18-ої річниці загибелі відомого політичного діяча, публіциста, багатолітнього політв'язня СРСР, дисидента, активного учасника українського національно-визвольного руху кінця 80-х - 90-х років ХХ століття, Героя України В'ячеслава Максимовича Чорновола, лідера Народного Руху України. Біля пам'ятника В'ячеславу Чорноволу на розі вулиць Чорновола-Січових Стрільців всечесні отці відслужили панахиду за Героєм України, пам'ять якого учасники поминального заходу вшанували хвилиною мовчання та покладанням квітів до пам'ятника.

Зі словами пам'яті та скорботи до громади звернувся: міський голова Руслан Марцінків, заступник голови Івано-Франківської крайової організації, член Центрального проводу Народного Руху України Ярослав Єфімчук та один із засновників Народного Руху України Роман Гладий.

Кожен з виступаючих акцентував увагу на активній, самовідданій боротьбі і прагненні В.Чорновола до відродження української державності, яке він проніс крізь усе своє життя.

Міський голова Руслан Марцінків у своєму виступі зауважив, що у час, коли В'ячеслав Чорновіл балотувався у Президенти України багато людей вважали, що це ще не на часі. "А що було б, якби Президентом України став Чорновіл? Очевидно, що країна пішла б в іншому напрямку", - переконаний міський голова, згадавши про проблеми, які мають місце всередині нашої держави. У свою чергу, заступник голови Івано-Франківської крайової організації Народного Руху України Ярослав Єфімчук заявив, що найкращим вчинком вшануванням пам'яті В'ячеслава Чорновола було б вигнання окупантів з території України, звільнення Автономної Республіки Крим, а також окупованих районів Донецької і Луганської областей.

Прес-служба НРУ

У Києві вшанували пам'ять Героя України, голови Народного Руху України В'ячеслава Чорновола

на проголошувала якісь інтереси, але не мала мети. Через те за кожної зміни влади вона звертала з попереднього курсу, врешті збилася на манівці. А "на першому плані повинна бути ідея", - наголошував В'ячеслав Чорновол.

Вкотре перечитуючи праці В'ячеслава Чорновола пересвідчується, його палке слово залишається актуальним і сьогодні. І сьогодні, віддаючи шану національному лідеру, ми подасмо лише невеличку частку актуалій, щоб кожен зміг осягнути його велич і замислитися над своїм внеском у розбудову держави. Масмо жити і діяти відповідно до національних духовно-гуманітарних цінностей, довкола цих цінностей гуртуватися, самоорганізовуватися, творити нові організаційні структури, творити українське модерне громадянське суспільство".

Народний депутат України, заступник голови НРУ В.Кривенко зазначив у своєму виступі: "Вчора ми у Верховній Раді з колегами вшанували пам'ять В.Чорновола. Вдячний всім колегам, вдячний всім, хто поставив свій підпис під зверненням до Генерального прокурора з вимогою активізувати розслідування вбивства - 300 підписів в підтримку! Такої єдності Рада згадати не може.

Понад три роки тому суд скасував закриття кримінальної справи, яка була сфальсифікована і де було написано, що це банальне ДТП. Вся країна знає: Чорновола

вбили! Бориспільський суд переконує, що це випадкове ДТП. І три роки нічого не робиться і більше місяця - жодної реакції від прокуратури...

Цей рік оголошений роком В.Чорновола. Прошу всіх небайдужих вшанувати пам'ять українського героя та розказати своїм дітям про цього видатного борця за Україну. Світла пам'ять Вам, В'ячеславе Максимовичу!".

На віче також виступили лідер Молодіжного крила НРУ К.Новаленко, політик, військовик, народний депутат України II-го скликання Є.Лупаков та інші. Після віче традиційно відбулося засідання проводу Народного Руху України.

Довідка. Чорновол В'ячеслав Максимович - відомий український політик і публіцист, дисидент часів СРСР, голова Народного Руху України (1992-1999), Герой України.

Був кандидатом у Президенти України від Руху, одержав кожний четвертий голос в Україні, повністю перемігши в Тернопільській, Львівській, Івано-Франківській областях і в багатьох районах, містах і селах інших областей України.

Лауреат Державної премії ім. Тараса Шевченка, учасник багатьох міжнародних конференцій, конгресів, семінарів, член Української всевітньої координаційної ради, член парламентської Асамблеї Ради Європи.

Прес-служба НРУ

Україна з Чорноволом була б іншою

В'ячеслав Чорновол ще будучи молодим студентом, ніщівно критикує владу. Його навчання у столичному вишійшій школі припало на короткий період відлиги і створення Клубу творчої молоді, де зароджувався рух "шістдесятників".

Початком протистояння тоталітарному режиму вважають легендарний протест проти арештів української інтелігенції, який В'ячеслав Чорновол, разом зі своїми друзями-однодумцями Іваном Дзюбою та Василем Стусом, висловив на прем'єрі фільму Параджанова "Тіні забутих предків".

Після цього за Чорноволом починають слідкувати, його звільняють з роботи, постійно обшуковують. Втім, це не заважає йому і далі висловлювати свою громадянську позицію, дописує в газети, відсилає відкриті листи з протестом до ЦК Компартії й комсомолу України.

1967 року Чорновола ув'язнили на три роки таборів суворого режиму через його літературні роботи на захист репресованих "шістдесятників". Після тюрми подорожує Україною, працює на різних роботах. Але він довго не затримується на одному місці - його звільняють за політичні переконання.

З 1970 року випускає підпільний журнал "Український вісник". У 1972-му відбувається чергова хвиля репресій. В'ячеслава, як і багатьох інших, загратували до 6 років таборів і трьох років заслання.

У 80-х і 90-х протистояння виходить вже на політичний рівень. Чорновол стає членом Української Гельсінської спілки.

1989 року стає одним з батьків організації "Народного руху України". Восени 90 року, під час активних національних рухів, перемагає на виборах до Львівської облради та Верховної Ради. У ВР стає лідером радикального крила проти комуністичного режиму і врешті в серпні 1991 року разом з багатьма іншими проголошує Незалежність України.

На перших виборах в Президенти України програє Леоніду Кравчуку, посівши друге місце. У 90-х активно займається роботою у Парламенті, з великими перепонами намагається розбудувати свою партію "Народний рух України".

Він не став Президентом України, він став національним Героєм. Щоправда, посмертно. Скільки планів та нереалізованих ідей! Його прагнення зробити Українську державу незалежною - живі. Він завжди наголошував на тому, що українці не повинні забувати, що вони - нація.

Справа Чорновола - "політичне вбивство"

У березні 1999 року на бориспільській трасі автівка Чорновола потрапляє в автокатастрофу. На шосе несподівано почав розвертатися "КамАЗ", в який на повній швидкості врізалась машина політика. В'ячеслав з водієм загинули на місці, прес-секретар Чорновола Дмитро Понамарчук потрапив до лікарні. Автокатастрофу одразу визнали нещасним випадком, один з трьох пасажирів "КамАЗу" за дивних обставин помер від серцевого нападу. Водія, не вважаючи на очевидний скоєний злочин, амністували без покарання. Пос-

лідники Чорновола назвали це політичним вбивством. Не важко здогадатися, чому транспортна пригода за участі Чорновола сталася за півроку до чергових президентських виборів.

Влада квапилася. Уже наступного дня після загибелі Чорновола тодішній міністр внутрішніх справ Юрій Кравченко заявляє, що політик і його водій загинули в результаті ДТП - нещасний випадок. Версія замаху на життя взагалі не розглядалася. Слідчі дії тривали довго. Відкривалися і закривалися кілька разів: 2001-го, 2005-го, у серпні 2006-го. Потім, вже через 5 років навіть провели експертизу лідера НРУ, але відповіді, чому загинув Чорновол Україна не отримала і досі. Рівно 5 років тому справу Чорновола знову розглядає Бориспільський суд Київщини. Два роки тривало слідство. Чіткої відповіді знову немає. Справа закривається у 2014-му - аварія визнана нещасним випадком.

Дехто з політиків раз-по-раз намагається реанімувати розгляд справи Чорновола[...]

Нинішній Генпрокурор Юрій Луценко також пообіцяв довести справу політика до кінця. Щоправда, згодом. Зараз, мовляв, є більш нагальні питання. Наприклад, справи екс-Президента Віктора Януковича та Майдану. Час іде. Цього року відзначаємо вже повноліття "нерозкриття" справи Чорновола. Коли ж черговий ювілей відзначатиме Україна?

Артем Голуб,
"Український інтерес"

Волинські рухівці вшанували пам'ять В.Чорновола

У переддень дати загибелі провідника українського народу рухівці Луцької міської та Волинської обласної організації Народного Руху України провели у Луцьку захід щодо вшанування пам'яті В'ячеслава Максимовича Чорновола.

У заході взяли участь представники громадських організацій, влада та просто небайдужі люди.

Депутати-рухівці Ківерцівської районної ради у райцентрі також вшанували пам'ять В.Чорновола разом з містянами. Прес-служба НРУ

Відбулися Чорноволівські читання

Активісти Молодіжного крила Народного Руху України провели Чорноволівські читання.

Організаторами заходу виступили - Молодіжне крило Народного Руху України та Музей Шістдесятництва. У програмі заходу передбачено: тренінг та творчі виступи.

Відкрив захід вступним словом лідер Молодіжного крила Народного Руху України Новаленко Костянтин під гаслом "Україна починається з тебе".

Молоде покоління рухівців активно бажає розширювати свій світогляд та вдосконалю-

ватись, саме тому було проведено тренінг Анатолієм Марущаком - радником голови Василькова. Тема тренінгу: "Поширюй ідею патріотизму, щоб зберегти країну".

На цьому заході молодь отримала цінний інструмент для розуміння патріотизму в країні.

Друга частина складалась з творчих виступів та перегляду фільму про Героя України - В'ячеслава Чорновола. Зокрема перед присутніми виступили: Юрій Гусарук - музикант, волонтер, автор багатьох пісень; Михайло Орлюк - оратор,

громадський діяч; Ігор Двигало - руховець, музикант, волонтер, заступник лідера мистецької формации "Творчий Сектор"; Павло Блізніченко - руховець, історик, громадський діяч. 5672 п

Також на заході виступали В. Горбач - член Центрального Проводу НРУ та Олена Лодзинська - директор музею Шістдесятництва.

Молоді рухівці висловили щире вдячність музею Шістдесятництва, де відбувся ця подія.

Прес-служба НРУ

Для порядних він був символом честі, а для негідників - джерелом небезпеки

Лист до газети

Минуло більше 25 років, коли 01 грудня 1991 року більшість дорослого населення України зреклися В.М. Чорновола і довірили свої долі та долі неповнолітніх громадян ворогу української самостійної державності - Кравчуку Л.М. І тим самим віддали В.М. Чорновола на поталу ворогам української самостійності. І як наслідок: їм вдалося вбити його 25 березня 1999 року.

Сьогодні появилось дуже багато "прозрілих", які патетично бідкаються і високопарно повчають. Якби обрали тоді В.М. Чорновола, то все було б як у Чехії чи Польщі, а то й краще. Не було б кривавого сьогодні і т.п. і т.д. Таким "мудрагелям" варто знати, що в житті не можливо виправити щось методом "якби". За ВСЕ треба розплачуватися.

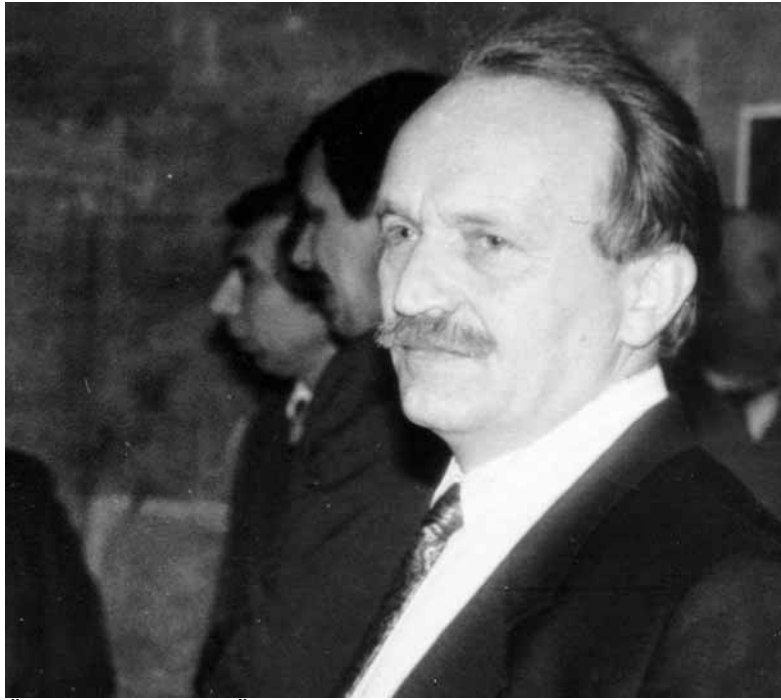
Відома настанова гласить, що гріхи батьків будуть спокутувати нащадки до сьомого коліна. Інша стверджує, якщо люди забувають, або не бажають знати про причини свого трагічного минулого, то вони ПРИРЕЧЕНІ на аналогічні трагедії пережити ЗАНОВО. А як же вчинила більшість дорослого населення тодішньої, ще фактично, УРСР 01 грудня 1991 року під час референдуму та виборів Президента?! А вчинила великий гріх. Бо проявивши мужність, взяти на себе відповідальність будувати самостійну Україну відразу ж вчинили святотатство, осквернивши цю благородну справу. Осквернили тим, що довірили керувати цим будівництвом найзапеклішому ідеологічному ворогу самостійності України - тодішньому секретарю ЦК КПУ (когорта паразитів України) Л. М. Кравчуку, а не тому, хто страждав за самостійну Україну у тюрмах - Чорновола В.М. Тобто вчинили не так, як вчинила більшість дорослого населення Чехословаччини, Польщі та прибалтійських країн, які довірили посаду Президента людям, які заз-

нали покарань від комуно-бандитських режимів.

І саме Л.М. Кравчук оживив політичних трупів з КПУ. Тому заслуговує на номінацію - "Шкідник епохи", а НЕ "Людина року"! А вони, оговтавшись після переляку, згуртувалися. І зрозумівши, що більшість народу, через безвідповідальність та байдужість не об'єдналися навколо тих, хто боровся проти комуністичного режиму за їхнє право бути господарями на своїй українській прадавній землі, моментально змінивши маски на демократів, а гасла: "Слава КНРС" на "Слава Україні", залишилися на вищих владних посадах.

Пояснювати це необізнаністю виборців - абсурд. Тому що пояснити можна ВСЕ, але ніколи пояснення не відмінить скоєного. І за скоєне завжди наступас розплата. Особливо, якщо вчинок призвів до трагічних наслідків. Тим більше, що на виборах до ВР вже самостійної України 27 березня 1994 року більшість виборців довірила більшість депутатських мандатів кандидатам від КПУ та соціалістичної партії, а від Народного Руху України - лише 21. Тобто, фактично, зрадила тих, хто боровся і домігся відновлення самостійності України. А вороги української самостійної державності, бачачи таке політичне невігластво більшості населення України, переконалися у неспроможності спільноти підтримувати своїх захисників, наважилися вбити В. М. Чорновола. І таке невігластво триває й досі. Як наслідок, в Україні замість ідеологічної багатопартійності почало множитись політичне словоблуддя, "Статутне багатоженство" та псевдополітична квазіолігархія.

Міжусобиці та псевдоєднання серед політичної верхівки посприяли розростанню ворожих антиукраїнських бандитських формувань. Замість політико-ідеологічної боротьби почалася боротьба

"грошових мішків". І бездумна, продажна більшість спільноти запродала Україну на п'ять років угрупованню Януковича-Хама - ПР (Путінські реформатори) та його тігіпколитвинівсько-симоненківським поплічникам. Ця зрада, більшістю спільноти, Народного Руху України і призвела до кровавого сьогодні. Тому кроваве сьогодні - розплата за бездумність, безвідповідальність, байдужість та продажність більшості дорослих громадян України. Тих, які і по сьогодні за рівнем духовності, інтелекту і моралі НЕ спромоглися зі статусу "натовпу" й "населення", сягнути НАЙВИЩОГО в цій Світі статусу - "Народ"!

Для розумних, але порядних людей, Чорновіл В.М. був, є і буде Символом Честі, Порядності та джерелом невичерпної енергії "Добра", яка живила, живить і буде живити ЇХ, але не для терпіння "Біди", а для терпеливої постійної боротьби зі "Злом".

Для розумних, але негідників, ВІН був джерелом постійної небезпеки їхньому шлунку до прагматизму. Тому, аби в очах, здеморалізованої більшості, громадськості оправдати свій "прагматизм кишени", ВСІ (а не тільки з ближнього оточення) негідники скептично-насмішкливо називали ЙОГО "романтиком", кривдили та шельмували, а нині, цинічно розраховуючи на людське безпам'ятство, вкравши (бо таким і пес не позичить) очі в "Сірка", прагнуть прагматично, знову маскуючись благородними намірами, заробляти політичний авторитет на ньому мертвому.

Для мільйонів зубожілих духовно (внаслідок понад сімдесятирічних титанічно-демонічних зусиль комуно-варварського режиму), а тому й злиднених нині матеріально, ВІН був надійним щитом захисту від "Зла". Щитом, який зубожілий люд не спромігся використати собі

на благо і не вберіг. Бо та ж більшість зубожілого люду, ні під час виборів 1991р., ні під час всіх наступних виборів НЕ повірила розумним, але порядним, а повірила розумним, але ... негідникам і довірив їм їх представникам більшість депутатських мандатів і у Верховній Раді України, і в органах місцевого самоврядування та пост Президента. А закон "Демократії" хоч і справедливий та жорсткий і гласить: "Кожен вправі вибирати - рятувати себе чи ... карати". Отож по рівню життя більшості громадян України, робім висновок, ЦО(???) вибрала більшість.

Звичайно, для лінивих до думання осіб, з духовно зубожілими Душами, НЕ легко, а то й НЕ можливо зрозуміти ще і сьогодні, про що(?), ще майже сто(!) років тому наголошував "криком душі" О.Олесюк:

Як пусто в тебе в серці й шлунку,

шукай у мозку порятунку.

І пізнай, ДЕ КОРИНЬ Зла.

А І. Франко, ставив запитання:

Україно, неню мила,

чим Ти Бога прогнівила?

Край багатий, край прекрасний,

чом Ти краю так нещасний?

?

І тоді ж відповідав:

Кожен думай, що на Тобі

міліонів стан стоїть.

І за Долю міліонів

мушиш дати Ти отвiт,

Як подамся не достою,

захитаюся мов тiнь,

пропаде кровава праця

многих, многих поколінь.

Чорновіл В.М. не тільки в с т о я в, ВІН навіть не похитнувся, відстоюючи "долі міліонів", бо ВІН був найпрагматичніший прагматик, та не кишени, а ПРАГМАТИК НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕЇ.

Ігор Залевський
М. Збараж
Тернопільської області.

Панахида за В'ячеславом Чорноволом

Рівненська обласна та міська організації вшанували пам'ять відомого українського діяча, політика і справжнього патріота України В'ячеслава Чорновола.

Як розповів голова Рівненської міської організації Народного Руху України Андрій Брегіт, В'ячеслав Чорновіл був справжнім патріотом, борцем за незалежність України і людиною із великої букви.

"Важко повірити, що з часу його трагічної загибелі вже минуло 18 років. Адже він був тим, хто надихав на боротьбу та вселяв надію. Він знав, чого прагнув і робив для цього все від нього залежне. Напевно, саме цих якостей Чорновола варто повчитися нашим сучасним політикам. Він любив Україну понад усе і не ділив її на Захід і на Схід - для нього - це була єдина рідна країна. Сьогодні, вшановуючи пам'ять справжнього патріота, рухівця, хочеться вірити, що нам вдасться відстояти ідеї, які він започатковував і за які надто дорого заплатив. Адже вже минуло 18 років, а винних у вбивстві Чорновола так і не покарали. Наразі вдалося зробити звернення від народних депутатів України на ім'я генерального прокурора і зібрати понад 300 підписів нардепів з вимогою розслідувати справу щодо вбивства провідника Народного Руху", - заявив Андрій Брегіт під час виступу.

Для вшанування патріота біля пам'ятної дошки зібралися рідні, близькі, друзі та однодумці Чорновола. Також відбулась панахида за В'ячеславом Чорноволом, а рівняни, які прийшли вшанувати його пам'ять, залишили квіти біля барельєфу.

Прес-служба НРУ

Олег Гринів,
професор.
м.Львів.

Гене́за української нації

Не сприяла національній консолідації міжконфесійна роз'єднаність. У Галичині й Закарпатті діяла Українська Греко-Католицька Церква. Однак на Закарпатті вона зазнала сильного мадярського впливу. Інакше було в Галичині, де з кінця тридцятих років XIX ст. заявила про себе "Руська Трійця" на чолі з Маркіяном Шашкевичем, а наприкінці XIX ст. на чолі Церкви став митрополит Андрей Шептицький. Греко-католицьке духовенство відіграло важливу роль у національному пробудженні українців на галицьких землях. На землях Наддніпрянщини панувала Російська Православна Церква, що від часів Петра I перетворилася формально й фактично в державну інституцію.

Чуже поневолення не сприяло українському національно-культурному розвитку. М.Міхновський писав, що "нація наша в загальній культурності з часу конституції 1654 р. поступила дуже мало наперед, а з багатьох поглядів вона мусила вернутись до нижчих форм життя як політичного, так і соціального" (Там само.-С.181). Некультурність маси,-- зазначав наш мисленик, -- "найліпший, наймогутніший, найінтенсивніший аргумент і підстава для того, щоб політичне визволення нашої нації поставити своїм ідеалом" (Там само). Водночас слід зазначити, що духовний поступ не можливий без політичних прав громадян і державних прав нації.

Складність новітнього українського культурно-історичного процесу й пов'язаного з ним процесу модерного націєтворення після знищення форм національної державності в другій половині XVIII ст. можна поділити на такі періоди: 1) період самоусвідомлення на партикулярному рівні; 2) період національного самоусвідомлення в слов'янському контексті; 3) період самоусвідомлення на національно-державному рівні; 4) сучасний період, або період консолідації української нації в умовах після проголошення національної держави.

Етнічне самоусвідомлення на партикулярному рівні пов'язане з виходом у світ перелицьованої "Енеїди" Івана Котляревського, появи "Історії Русів" невідомого автора (невідомих авторів) і українських повістей Миколи Гоголя, а також зібраних фольклорних матеріалів. Доречно нагадати, що попри підневільне становище народження новітньої української літератури значно випередило появу російської літератури, започаткованої Пушкіним.

Наш поет наснажив всевітньовідомий сюжет про мандрі Енея українським змістом і колоритом. Поема Котляревсько-

го була своєрідною візитівкою модерної нації, що на повен голос заявила про себе в поетичній творчості Тараса Шевченка. У ній українська людність не лише прощається з минулим, а й шукає шляхів у майбутнє. Однак треба зазначити, що в тогочасній українській літературі панував етнографічний романтизм і сентименталізм, а порушені в ній проблеми не давали змоги нашій літературі вийти на рівень не лише західно-європейських, а й сусідніх слов'янських (російської й польської) літератур. Наші письменники були двомовними, а деякі з них навіть сумнівалися в майбутньому рідної мови.

Як приклад самоусвідомлення на партикулярному рівні слід визнати книгу "Історія Русів", в якій, до речі, вперше в нашій літературі вживається поняття "нація", ототожнюються поняття "вільна нація" з незалежною державою "із своїми природними правами і привілеями", а українці названі "народом Руським" (Історія Русовъ или Малой России/История.-М., 1846.-С.С.259, 129). "Історія Русів" чітко розрізняє українців від поляків і москалів. Стрижем книги є захист прав українського народу. "Історія Русів", як наголошує Валерій Шевчук, "дала підстави для національного пробудження в освічених сферах суспільства при допомозі істріософічного трактату, що мав форму політичного памфлету і гостро нагадував нашим інтелектуалам...про їхні історичні корені, про їхнє становище, історію, побут, героїчні діяння" (Шевчук В. Козацька держава. Етюди до історії українського державотворення /Валерій Шевчук.-К.: Абрис, 1995.-С.3).

Немалий вплив на національне самоусвідомлення українців мали українські повісті російськомовного письменника Миколи Гоголя. Сам письменник втілює трагедію українського народу, який поневоловачі прагнули знищити. Наш крайнин вважав, що тогочасна Росія втілює якусь мітичну Русь, хоч праця на поемою "Мертві душі" змусила його чимало передумати. На історичну свідомість своїх краян, як вважають дослідники, письменник найбільше вплинув повістями про козацькою "Тарас Бульба" і "Страшна помста". Щоправда, друга повість занадто закодована, тому лише глибокий аналіз дає змогу проникнути в її суть.

З'ясовуючи такі особливості, Роман Шпорлюк зазначає, що "найраніше модерна українська ідентичність починає формуватися у складі Російської імперії, в історичному Гетьманаті, або "Малоросії", і цей процес тривав не лише в російському, а й у тому культурному та соціальному

просторі, де домінували поляки" (Шпорлюк Р. Формування модерних націй: Україна - Росія - Польща/Роман Шпорлюк.-К.: ДУХ і ЛІТЕРА, 2013.-С.370). Звісно, сюди належала насамперед Галичина. Навіть попри австрійську "свинську конституцію", як її характеризував І.Франко, галицькі українці жили в державі, яку після 1848 року можна назвати з певними застереженнями правовою. Під владою Романових про таке не могло бути

мови. Лише після 1905 р. становище почало змінюватися, хоч і повільно, і суперечливо.

Другий період українського самоусвідомлення засвідчує прагнення національного відродження у слов'янському контексті. Його відтворив програмний документ Кирило-Методіївського братства "Книги буття українського народу", основним автором дослідники визнають Миколу Костомарова. "Книги..." закінчуються переконанням, що Україна встане з могили і "буде невідлеглою Річчю Посполитою (республікою - О.Г.) в союзі Слов'янським" (Костомаров М. Книги биття українського народу/Микола Костомаров//Вивід прав України.-Львів: Слово, 1991.-С.58). У цьому документі вперше на програмному рівні поєднуються ідея об'єднання слов'янських народів у федерацію чи навіть - у конфедерацію з месіанізмом України. Столицею такого державного об'єднання слов'ян кирило-методіївці бачили Київ.

Аналогічні процеси відбувалися на галицьких землях. Водночас треба звернути увагу на особливості національного відродження в Галичині порівняно з Наддніпрянщиною, яку галичани називали Великою Україною. На землях Наддніпрянщини відродження спиралося на історичну пам'ять, пов'язану з козацькою, а галицькі українці зверталися до героїчних сторінок історії Галицько-Волинського королівства за часів Данила Галицького. У "Русалці Дністровій" (1837 р.) обґрунтовувалася єдність усіх українців: "Нарід Руський - один з головних поколінь Слов'янських, в середині

між ними, розкладається на хліборобських окресностях з-поміж гір Бескидських за Дон. Він найширше задержав у своїх поведінках, піснях, обрядах, казках, прислів'ях все, що йому предвіцькі діди спадком лишили..." (Русалка Дністрова(Фотокопія з видання 1837 р.)/Русалка.-К.,1972.-С. IX). Очільник "Руської Трійці" Маркіян Шашкевич закликав будителів свого народу: "Гоніть з Руси мраки тьмаві!".

Унікальним явищем того часу була праця "Слово перестроги" Василя Подолинського. Написана в середині 1848 р., вона стала відома лише наприкінці XIX ст. Автор прагне "розглядає справу національної незалежності українців у загальноєвропейському контексті" (Подолинський В. Слово перестроги /Василь Подолинський//Записки Наукового товариства імені Т. Шевченка. - Т.228.-Львів, 1994.-С.436). В.Подолинський називає переконливі аргументи на користь справедливості прав українців на "руській галицькій землі": "це: природне право, яке належить кожному господареві у своїй рідній хаті; християнська любов, яка наказує витягнути свого брата з забуття; громадянська рівність, без якої не може встояти воля; конечна потреба шанувати родича, бо без цього хата, будучи слабкою, розвалиться" (Там само.-С.464). На таких засадах мають будуватися відносини українців з поляками. Водночас Подолинський формулює своєрідний категоричний імператив міжнародних (міжетнічних) відносин у Галичині: "Ім (євреям, вірменам, німцям і т.д.)...належить від нас повна і найделікатніша ввічливість, а нам від них - приязнь. Вимагати більшого ні їм, ні нам не годиться" (Там само).

У "Слові перестроги" висловлене переконання про майбутнє державне відродження українців: "Так, ми - русини і віримо у воскресіння вільної, незалежної Русі. Раніш чи пізніш - не має значення. Відстань у часі нас не тривожить, бо що таке століття в національному житті"

(Там само.-С.472). Однак автор зважає тогочасні реалії і пов'язує національне визволення українців з визволенням усіх слов'янських народів і об'єднанням їх на федеративних засадах.

Одночасно з Подолинським ідею всеслов'янської єдності обґрунтовував наш мисленик Іполіт Володимир Терлецький, який видав у Парижі брошуру "Слово русина до всіх братів слов'янського племені про справи слов'янські" (1849 р.). Автор виношує мету: об'єднати "шість визначних народностей" (українську, польську, чесько-моравську, ілірійсько-хорватсько-сербську, болгарську й російську) у "федеративний зв'язок усього слов'янського племені", в якому "кожен із слов'янських народів організовується відповідно до власних потреб, кожен матиме свій уряд, а вони [уряди] стикатимуться в один центральний уряд, що об'єднуватиме усіх і керуватиме всіма" (Лисяк-Рудницький І. Історичні есе: в 2 т./Іван Лисяк-Рудницький.-Т.1.-С.239).

Наприкінці XIX розпочинається третій період самоусвідомлення українців - самоусвідомлення на національно-державному рівні. Звісно, його ідеї висловлені ще в середині століття, в творчості Тараса Шевченка. Якщо в його ранній поезії відчувається розпач за втратою свободи свого народу, то згодом утверджується думка, висловлена афористично: "Встане Україна". Визволення пов'язується з "козаком безверхим", який визволить свій народ з московсько-царського поневолення. Україна заживе вільно, бо має прийти рідний Вашингтон "з новим і праведним законом". Поет виступає за національну єдність усіх соціальних верств, що характеризує модерну націю, не протиставляючи нижчих верств вищим.

Доцільно погодитися з Романом Шпорлюком, який характеризує тогочасне становище в Україні: "Європейська" тема поступово стає домінуючою в українських дискусіях про природу відмінності України від Росії. Теза про те, що історичні зв'язки українців із Європою відрізняють їх від росіян, стає символом віри української національної ідеології" (Шпорлюк Р. Там само.-С.358). Найважливіше те, що українці дотримувалися інших поглядів на політичну систему. Як відомо, концепція "державна в державі" навіть під московським пануванням для українців була реальністю.

(Далі буде)

Генетичні дослідження показують, що корені українців сягають аж за трипільські часи

Шановна редакціє! У числах 4 і 5 газети "Час Руху" ознайомився із цікавим матеріалом статті Олега Гриніва "Гене́за української нації". Мої погляди не у всьому збігаються з позицією автора, особливо там, де він посиляється на Леоніда Залізняка. Тому, керуючись мудрою настановою Дмитра Павличка "Не жди ніколи слушної пори - твоя мовчанка може стати ганьбою", надсилаю вам своє бачення цієї теми. Детальніше вона висвітлена у моїй книзі Георгій Чорний "Київ досвітній". - К.: Гамазин, 2014. - 172с. Я оперую лише фактами. Якщо є можливість, надрукуйте у вашій газеті цей додаток як альтернативний погляд. З повагою Георгій Чорний.

Офіційна історична наука в Україні заперечує походження українців від народів Трипільської культури та їхніх нащадків - арійів, які жили відповідно 5-7 та 3-5 тисячоліть тому. Заперечення ґрунтується, в основному, на такому сумнівному доказі - більшість народів Європи має вік 1-1,5 тис. років, тому українці не можуть бути винятком у загальноєвропейській історії. Мовляв, як люди, так і ми - не вирізняймося! Хоча для деяких народів наші професійні історики все таки роблять виняток, стверджуючи, наприклад, що національні корені греків сягають у глибину віків до 3,5 тис. років (Л. Залізник), а це вже часи, коли існували арії. Дивно - чому грекам дозволено мати таких давніх предків, а українцям - зась! Чи мають рацію наші науковці? Спробуймо розібратися.

На думку авторитетних світових учених, історичний шлях будь-якого народу супроводжують три об'єктивні свідки: його мова, його культура і його генетика. Кожен зі свідків подає своє бачення, свою версію історичного шляху народу. Тільки в тому разі, коли враховують показання усіх трьох свідків, коли зіставляють їх між собою та аналізують, вдається отримати глибинну й достовірну картину минувшини. На жаль, наші історики оперують показаннями переважно матеріальних свідків археологічних культур, якими є викопні рештки життєдіяльності людей. Інколи залучають показання мовних свідків і зовсім не враховують досягнень нової молоді науки

- археогенетики, яка займається дослідженнями генних структур людства, так званих, гаплогруп, які відповідають за передавання спадкової інформації від предків до нащадків. Археогенетика здатна розкривати такі глибини людської історії, які є недосяжними для археології. І навпаки - неврахування результатів генетичних досліджень приводить до помилкових історичних висновків, до підгонки історичних шляхів різних народів під один шаблон. Насправді ж, як показують мовні, а особливо генетичні дослідження, історичні шляхи народів дуже різняться між собою.

Розгляньмо, як саме генетичні свідки розкривають історичний шлях українців. Науковими працями авторитетних зарубіжних вчених доведено, що гаплогрупу R1a1, яку називають східноєвропейською або арійською, було започатковано біля 10 тис. років тому не деінде, а на території сучасної України. Цією гаплогрупою засіяні сьогодні величезні простори від Східної Європи до Індії, Ірану і Близького Сходу, по яких у давнину просуvalися арії. З іншого боку, арійську гаплогрупу, за свідченням тих же генетиків, мають більше половини сучасних українців. За 10 тисяч років ця гаплогрупа не зникла, не зійшла з історичної арени на наші землі, бо її безперервно, протягом означених тисячоліть, передавали і множили із покоління в покоління ті люди, які постійно проживали на землях сучасної України. Хто ж вони, ці люди? За логікою, ніхто інший, як "вічно тутешній" наддніпрянський корін-

ний народ, якому послідовно в часі давали різні назви: трипільці, арії, кіммерійці, скіфи, сармати, гуни, анти, руси. Сам факт збереження гаплогрупи R1a1 на одній і тій же території, де вона виникла і не зникла протягом десяти тисячоліть, говорить про те, що ніколи і нікуди корінний народ Наддніпрянщини не зникав, мінялися тільки його назви. Серед них - і самоназви, і ті, які давали сусіди, і ті, що придумали історики. Зокрема, нащадків кіммерійців (кіммерів), що жили на рубежі II-I тисячоліть до н.е., пізніше, в часи Нестора-літописця, стали називати вже сіверами, і слід їх залишився в топонімах Сіверський Донець, Новгород-Сіверський та ін. "Скіфи" - узагальнена назва народів Наддніпрянщини і Північного Причорномор'я за часів Геродота (V ст. до н.е.), яка походить, імовірно, від праслов'янського слова "Скупція" у давньогрецькій вимові. Це слово означало "об'єднання", "зібрання", "союз" народів (парламент Сербії і сьогодні носить назву "Скупщина"). Через 7 століть після Геродота Скіфію почали називати вже Сарматією за назвою народу, що посів панівне становище у державному союзі народів. Назва "скіфи", до речі, найтриваліша серед перелічених, адже київського князя Святослава Хороброго (X ст. н.е.) греки також називали скіфом. Виходить, назва наших предків "скіфи" існувала не менше півтори тисячі років, набагато довше за назву "руси". У цьому сенсі історична назва "Україна-Скіфія" була б точнішою і правомірнішою, ніж "Україна-Русь", другу половину якої Ро-

сія вкрала ще за царя Петра і сьогодні на її основі будує ідеологію затягування України в "руський мір". Гуни (насправді, за Птоlemeєм - куни, коюни у грецькій вимові) - народ, відомий Птоlemeю ще з II ст. н.е. - проживав понад Дніпром, в районі Києва, від імені якого і отримав свою назву (подібно до того, як назви "московити" і "москалі" походять від слова "Москва"). Ще одним доказом того, що гуни (куни, коюни) - це кияни, служать назви зі скандинавських джерел: кияни у них - Кунае, Київ - Кіаноборг, а вся Наддніпрянщина - Кунугард. Усі три слова мають спільний корінь, що походить від древньої назви "Київ", переданий шведською мовою. Нічого спільного куни (коюни) не мають з монгольським племенем сюнну, як би не хотіли їх поєднати наші недруги. Нізвідки вони (куни, коюни) не приходили, бо були корінними жителями Наддніпрянщини. Чим старіша нація, тим більше у неї назв. Пригадаймо, як предків сучасних німців називали франками, бургундами, алеманами, готами, тевтонами та іншими назвами. Так само і предки українців послідовно носили різні історичні назви, найстаріші з яких - трипільці й арійці. Із сказаного випливає, що наші офіційні історики не мають рації, обмежуючи вік українців півтора тисячами років. Як показали генетичні дослідження, національні корені українців сягають набагато більших глибин - аж за трипільські часи.

Цей висновок підтверджують і мовні свідки. Зарубіжні лінгвісти вважають, що, найімовірнішим місцем зародження індоєвропейських мов була територія Наддніпрянщини. Звідси, з берегів Дніпра, у IV-II тисячоліттях до н.е. розходилися по Європі та Азії хвилі переселенців, які започаткували германські, кельтські, італійські, грецькі, слов'янські, індоіранські та інші мови. Всі вони походили з єдиного джерела - материнської прамови корінного народу Наддніпрянщини. Протягом тисячоліть корінний народ трансформувалася в українську, в якій видатні лінгвісти-поліглоти (поляк М. Красуський та грузин М. Марр) задовго до відкриття генетиків, з висоти своєї мовної ерудиції розгледіли те, що вона є найдавнішою серед усіх індоєвропейських мов. Ось таким тривалим ви-

дався історичний шлях українців, такою давньою є їхня мова. Але заслуги українців у тому, що так сталося, немає. Заслуга належить матінці-природі, яка біля 10 тис. років тому, після відступу льодовика, створила у нашому краї сприятливі умови для проживання первісних людей і стрімкого зростання їхньої чисельності. Коли настало перенаселення, а клімат погіршився (почалися тривалі щорічні засухи), звідси, з території Наддніпрянщини, корінний народ раз по раз вивряджав озброєні загони переселенців, які поширюючи свою мову по Європі та Азії, змішувалися кровно з місцевим населенням, утворювали нові нації, нові мови, нові держави.

В інших європейських народів історичний шлях складався по-іншому, відповідно до умов середовища і відносин із сусідами. Наприклад, предками французів були переважно галли, а предками італійців - латини. Галли й латини жили у I тисячолітті до н.е., а це означає, що національні корені і французів, і італійців також не обмежуються 1-1,5 тисячами років. Вони значно глибші. Докладніше про це йдеться у книзі за моїм авторством "Київ досвітній". - К.: Гамазин, 2014. - 172с.

На завершення хотілося б наголосити на тому, що у нас, в українців, немає підстав вважати свою націю унікальною (унікальним був, насправді, той куточок планети, в якому опинилися наші предки близько 10 тис. років тому). Але правду про свій історичний шлях, про походження українців від народів Трипільської культури і давніх арійів ми повинні знати і оберігати її від підгонки під надумані загальноєвропейські шаблони. Штучне обмеження віку української нації тягнеться, напевне, ще від часів диктату Москви, яка не могла допустити того, щоб "менший брат" раптом виявився старшим. Грекам дозволялося бути старшими - вони були далеко від московських політичних інтересів, але українцям - нізащо! Тож не повторюймо московської фальші, яка суперечить науковим даним. Шануймося, браття-українці, бо ми того варті!

Георгій ЧОРНИЙ,
заслужений діяч науки і техніки України,
кандидат технічних наук, лауреат Всеукраїнської літературної премії імені Михайла Чабанівського

Молоді рухівці зіграли матч пам'яті В'ячеслава

Команда "РУХ ім. В. Чорновола" провела товариський футбольний матч з білоруською командою.

Команда молодих рухівців обіграла збірну білоруських громадських організацій з рахунком - 8 : 6!

Футбольну команду "РУХ ім. В. Чорновола" очолював лідер Молодіжного Крила НРУ Костянтин Новаленко.

Молоді рухівці присвятили свою перемогу пам'яті Героя України В'ячеслава Чорновола.

Фінал Кубка пам'яті В'ячеслава Чорновола

Другого квітня на футбольному полі спортивного клубу "Радча" Тисменицького району Івано-Франківської області відбулася фінальна гра традиційного турніру, присвяченого 18-й річниці загибелі Героя України, лідера Народного Руху України (1992-1999) В'ячеслава Чорновола.

Турнір був заснований у 2000 році, у першу річницю загибелі лідера НРУ, з ініціативи місцевого осередку Руху. Згодом він став районним турніром, у якому змагаються учасники чемпіонату на першість Тисменицького району з футбо-

лу. Фінал турніру незмінно відбувається на стадіоні в селі Радчі, а його підготовкою опікується Тисменицька районна організація Народного Руху України під керівництвом голови Ярослава Єфімчука спільно з районною федерацією футболу.

Цього року в розігравші взяли участь 27 команд. А в безкомпромисному поєдинку за кубок зішлись команди "Авангард", с. Загвіздя, та "Стримба", с. Липівка. Перед початком змагань з вітальним словом виступив голова Тисменицької районної організації НРУ, депу-

тат районної ради Ярослав Єфімчук та запросив капітанів команд підняти державний прапор під гімн України.

Футболісти вийшли на поле під звуки козацького маршу. Оскільки команди були рівносильні, то уперта боротьба тривала протягом усього матчу. Тільки з мінімальним рахунком 1:0 перемогли загвіздянці і стали володарем кубка ім. В. Чорновола. DSC 0421

Після завершення матчу голова Тисменицької районної ради Роман Крутий привітав учасників футбольного турніру, а Ярослав Єфімчук розповів про неско-

реного борця за незалежність України В'ячеслава Чорновола, подякував гравцям команд та керівникам клубів за добротну згадку на старті відкриття футбольного сезону. Відтак відбулась церемонія нагородження Кубком В'ячеслава Чорновола команду "Авангард", с. Загвіздя, та пам'ятними медалями фіналістів за перше та друге зайняті місця у футбольному турнірі.

Прес-служба НРУ

Учасники XV конкурсу українського гумору і сатири "Сміхослов" шукали життєву мудрість

Першого квітня у Будинку вчителя міста Миколаєва відбувся XV конкурс українського гумору і сатири "Сміхослов".

Організаторами виступили Миколаївська обласна організація Народного Руху України, фонд "Дітям України", управління у справах сім'ї, дітей та молоді Миколаївського міськвиконкому, обласне та міське управління освіти. Перед учасниками конкурсу виступив голова оргкомітету і обласної організації Народного Руху України, президент фонду "Дітям України" Юрій Діденко, який наголосив на важливості відродження традицій українського гумору та сатири, бо лиш з оптимізмом можна подолати всі негаразди.

Привітали учасників Сергій Гололобов - начальник управління культури Вітовської райдержадміністрації, Олег Соколик, начальник управління у справах сім'ї, дітей та молоді.

А життєву мудрість учасники шукали у гуморесках П. Глазового, С. Руданського, О. Вишні, С. Олійника І. Бабич та інших, оцінювало ці пошуки журі ув складі: голови - Юрія Діденка, Леоніда Дудюка, кандидата філологічних наук та Сергія Гололобова. Всіх присутніх смішили виступи конкурсанти. 66095 о

Дипломами за I місце відзначені Коновалова Анна та Колесник Олександр з Центру позашкільної роботи Вітовського району.

Дипломами за II місце отримують дует: Московщук Владислава, Штогрін Дмитро з Будинку творчості школярів та юнацтва Братського району, Пажут Богдан, Миколаївська ЗОШ № 12, Ченгіч Юлія, Миколаївська ЗОШ № 56, Квасільчук Інна, Садівська ЗОШ Миколаївського району, Кубай Роман, Миколаївський економічний ліцей № 2, Прихода Сергій, Миколаївський коледж культури і мистецтв. 25668 о

Дипломами за III місце вибороли: Косей Дарина, Снігурівська ЗОШ №1, Гончар Вла-

дислав, Павлівський НВК Снігурівського району, Чернишов Єгор, Миколаївська ЗОШ № 46, Мамчур Юлія, Снігурівський професійний ліцей, Тарова Анастасія, Вище професійне училище №21 м. Миколаїв.

Наймолодша учасниця (5 років) - Андрієвська Ксенія - відзначена дипломом. Конкурс

відбувся за підтримки СП "Нібулон", Київської обласної організації Народного Руху України та "Фоторекла" Миколаїв", директор - Віктор Артем'єв.

Нагородження переможців відбудеться 11 квітня на Річному вокзалі о 15:00 за адресою: Варварівський спуск, 5а.

Прес-служба НРУ

Шеф-редактор
Василь Куйбіда

Індекс: 91216

Часопис Народного Руху України. Зареєстровано Державним комітетом телебачення й радіомовлення України 01.06.2004 р. Серія КВ № 8802. Адреса: 01054, м. Київ-54, вул. Олеся Гончара, 33. Адреса сайту: www.nru.org.ua Тел.: (044)246-47-63, E-mail:ruhpress@ukr.net

У номері використано повідомлення nru.org.ua, unian.net, maidan.org.ua, gazeta.ua, ukrslavo.org.ua, dt.ua, radiosvoboda.ua, pravda.com.ua